

Flessenpost

Een kort zeemansverhaal

Ik was 11 jaar oud toen ik mijn eerste boeken over piraten en piratenschepen las. De schepen in films als 'Master and Commander' en 'White Squall' wekten een nieuwe interesse in mij op om zoveel mogelijk te leren over dwarsgetuigde schepen en hoe ermee te zeilen zoals nooit tevoren. Ik zat thuis, in het Zwarte Woud, mijn tijd te besteden aan het tekenen van Fregatten, Galjoenen en Klippers en het lezen van oude boeken over de kunst van het zeilen. Op mijn 13e verjaardag namen

Foto: Fleur Nooteboom

A short sailors story

 I was 11 years old when I read my first book of pirates and pirate ships. The ships in movies like Master and Commander and White Squall fired up a new interest in me to learn as much about square riggers and how to sail them like nothing did before. I sat at home, in the black forest, spending my time drawing Fregates, Galleons and Clippers and reading old books about the art of sailing them. On my 13th birthday my parents took me to the Netherlands on a sailing holiday aboard one of the flat bottom klippers, not aware that at the same time, the Sail Amsterdam took place, which we by accident stumbled across on our way home. I was begging my parents to let me see these ships and after an hour long discussion, they couldn't say no anymore. My father gave me his camera and told me I could take pictures of the ships I liked the most, if I would stay with him and not run away. It took an hour and I vanished in the massive crowd of people on the quayside. My father lived his worst nightmare to lose his son while searching the whole place together with the police, until he remembered that I was overly fascinated by one ship in particular, one that I stood in front of for 10 minutes and just stared at that sharp bow and the massive rigging... That's where he found me, on deck, at the so called «chicken boxes», surrounded by crew that laughed at the thirteen year old boy that asked specific questions about the jarvis winch and how they trim their courses on a broad reach course to keep the windward leech alive without pulling it inwards and so on.... One of the sailors told me I should work aboard

mijn ouders mij mee naar Nederland voor een zeilvakantie aan boord van een van de platbodemplippers, niet wetende dat tegelijkertijd de Sail Amsterdam plaatsvond, die we toevallig tegenkwamen op weg naar huis. Ik smeekte mijn ouders om mij deze schepen te laten zien en na een gesprek van een uur konden ze geen nee meer zeggen. Mijn vader gaf mij zijn camera en vertelde dat ik foto's kon maken van de schepen die ik het leukst vond, als ik maar bij hem bleef en niet wegliep. Het duurde een uur en ik verdween in de massale mensenmenigte op de kade. Mijn vader beleefde zijn ergste nachtmerrie om zijn zoon kwijt te raken terwijl hij samen met de politie de hele plaats doorzocht, totdat hij zich herinnerde dat ik overmatig gefascineerd was door één schip in het bijzonder. Eén waar ik 10 minuten voor stond en alleen maar naar de scherpe boeg staarde en de massieve tuigage... Daar vond hij mij aan dek, bij de zogenaamde «chicken boxes», omringd door bemanning die lachte om de dertienjarige jongen die specifieke vragen stelde over de Jarvis-lier en hoe ze de zeilen trimden op een brede koersen enzovoort.... Een van de matrozen vertelde mij dat ik aan boord van dat schip moest gaan werken als ik klaar was met school en op deze manier wat ervaring zou opdoen met grote schepen.

Tien jaar later werk ik aan boord van dit schip. Nu duizenden mijlen verder en na veel verschillende schepen, ben ik nog steeds zo gepassioneerd over haar als ik was op die ene Sail Amsterdam. Deze toewijding en enthousiasme te delen met de rest van de bemanning om het schip in een zo goed mogelijke staat te houden en zo goed mogelijk te zeilen is fantastisch. Nog steeds aan het leren, nog steeds grenzen verleggen en genieten van elk moment dat ik aan boord van de Clipper Stad Amsterdam ben. Het enige schip waar ik tien jaar geleden foto's van heb gemaakt.

Anton, matroos Clipper Stad Amsterdam

Foto: Smith Huijs

that ship when I finished school and gained some experience with tall ships. Ten years later I am working aboard this ship, after thousands of miles and a lot of different ships, still as passionate about her as I was on this Sail Amsterdam. Sharing this dedication with the rest of the crew to keep the ship in as good shape as possible and sail her as well as she can. Still learning, still pushing limits and enjoying every moment I have aboard the Clipper Stad Amsterdam. The only ship I took pictures of that day ten years ago.

Anton, able seaman
Clipper Stad Amsterdam

